

Városavató ünnepség Visegrádon

Visegrád a millennium évében újra városi rangot kapott. A városavató ünnepség keretében *dr. Áder János*, az Országgyűlés elnöke köszöntötte a régi-új város polgárait és nyújtotta át a millenniumi zászlót, *Lajtár József*, BM helyettes államtitkár pedig a város kulcsát adta át *Hadházy Sándor* polgármesternek.

Visegrád, mint város, a XIV. században élte fénykorát, amikor is országos, valamint uralkodói intézmények székhelye volt, vagyis gyakorlatilag főváros. I. Károly király, az Anjouk nápolyi udvarából ideszármazott Árpádházi-ronkon 1323-ban idehozta és itt őriztette a Szent Koronát, amely ezt követően kisebb-nagyobb megszakításokkal közel 200 évig volt a Fellegvár öregtornyában. 1335-ben királytalálkozó színhelye volt Visegrád, ahol a magyar, lengyel és a cseh király tanácskozott. Ez az esemény adta a „mintát” az 1991. évi visegrádi találkozóknak, amikor Magyarország, Lengyelország és Csehország vezetői hamisítatlan történelmi környezetben ültek tárgyalóasztalhoz.

Visegrád városi jellege, léte a törökidulás idején szűnt meg.

Várossá nyilvánításának ma (is) számos követelménye van: térség, szerepvállalás, általában 10 000 fő feletti lélekszám, infrastrukturális fejlettség stb. Visegrád várossá nyilvánítási pályázata – hasonlóan Pannonhalmához vagy Villányhoz – elsősorban nem ezekre a követelményekre épített. Visegrád a városi rangot elsősorban történelmi városként kapta, hiszen 1600 főnyi állandó lakosával valószínű a legkisebb lélekszámú magyar város.

A városavatósnak több erdészeti vonatkozása is volt.

A képviselőtestület egyhangú szavazással Visegrád első díszpolgárává az idén 80 éves *dr. Madas László* erdőmérnököt, a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság nyugalmazott igazgatóját választotta. A kihirdetést a nagyszámú közönség percekig tartó vastapsa kísérte, jelezve a hely- és környékbeliek egyetértését és Laci bácsi – mert Visegrádon mindenki csak így hívja – tevékenységének elismerését.

50 éve, 1950-ben került Visegrádra. Erdészettervezőként, erdőgazdasági igazgatóként sokat tett Visegrád és a térség (Dunakanyar, Pilis, Budai-hegyek) fejlesztéséért, természeti értékeinek megőrzéséért. A megvalósítás természetesen csapatmunka volt – ahogy ezt ő is mindig hangsúlyozza –, de legendás szerénysége ellenére a „motor” vitathatatlanul ő volt.

Polgármester úr kitüntetést indokló méltató szavai tehát az erdészeknek, az erdőgazdaságnak is szóltak, amikor is az infrastruktúra kiépítéséhez, a vendégforgalom fejlesztésére, a munkahelyteremtésre utalt. Az indoklásból kicsengett, hogy *dr. Madas László* tevékenységén keresztül az erdészek-erdészeti jelenléte és munkája is jelentősen hozzájárult a városi cím elnyeréséhez.

A teljesség igénye nélkül megemlítek néhányat ezek közül:

– a feldolgozás beindítása. Ebből fejlődött ki a Lepencei Fafeldolgozó Üzem,

– építésvezetőség létrehozása, az erdőfeltárás nagyléptékű megvalósítása,

– a Fellegvár-panoráma út megépítése,

– a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság megszervezése, majd központjának Visegrádra telepítése 1975-ben, akkor, amikor mindenki a nagyvárosokba törekedett,

– a szervezet kialakításával együtt a parkerdő-gazdálkodás gyakorlati megvalósítása több 10 000 ha-nyi területen,

– Visegrád–Mogyoróhegyi kirándulóközpont megvalósítása, amely országosan, de talán Európában is iskolapéldát teremtő vállalkozás volt az ifjúság környezet-, természet- és erdővédelmi nevelésében, oktatásában,

– a lepencei termál- és gyógyvíz feltárásnak kezdeményezése, szorgalmazása. Az eredményt ma a strand és a palackozott ásványvíz jelzi,

– a Parkerdőgazdaság több száz térségbeli polgár számára adott (és ad ma is) tisztes munkát és megélhetést.

Dr. Madas László 1983-ban vonult nyugállományba, de ezt követően a mai napig is aktív részese a szakmai és a visegrádi közéletnek. Személyes példám alapján is mondhatom, hogy a vele való találkozás-beszélgetés szuggesztív egyénisége és bölcsessége révén óriási élményt, hitet és erőt ad.

További erdészeti vonatkozás, hogy a háromnapos ünnepség megrendezését támogató 14 szervezet között megtalálható volt „A mi nyelvünk” c. könyv kiadását is támogató Pilisi Parkerdő Rt. és az UTILIS Kft. is.

A Parkerdő Rt. székhelye ugyan nem változott, de Visegrád várossá nyilvánítása kapcsán némi szomorúsággal állapíthatjuk meg, hogy most már valamennyi erdőgazdasági központ városban található.

Kép és szöveg: **dr. Szikra Dezső**

Dr. Madas László az új város első díszpolgára